

Universitätsbibliothek Wuppertal

Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria, Historica, Critica

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Dedicatio Disputationum de Galla Placida Augusta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1660)

DEDICATIO
DISPUTATIONUM

DE

GALLA PLACIDIA AUGUSTA (*).

ILLUSTRISSIMO ATQUE EXCELLENTISSIMO DOMINO

DOMINO

OTTONI FRIDERICO

COMITI

DE PODEWILS

DYNASTAE HAEREDITARIO IN CRANGEN BUCKOW DREIZIG

BÖSENZ KLARENWERDER WINTERSHAGEN NESEKOW

CETERA

PATRONO LITERARUM

LITERATORUMQUE MAXIMO

HOC COMMENTATIONUM ACADEMICARUM PAR

SACRUM ESSE JUBET

ILLUSTRISSIMI ATQUE EXCELLENTISSIMI NOMINIS EJUS

CULTOR ADMIRATORQUE PERPETUUS

DAVID RUHNKENIUS

PHILOSOPHIAE MAGISTER LEGENS

IN ACADEMIA VITEMBERGENSI.

ILLUSTRISSIME COMES

DOMINE INDULGENTISSIME.

*Cogitare mihi instituenti, quod tandem monumentum
splendidissimo Nomini Tuo ponerem, his ipsis exercita-
tio-*

DE-
[(*) Dedicacionem hancce, omissam in priore Opuscu-
lorum editione a. 1807, cum Batava, tum Londinensi, sup-
ple-

**** 2

LXVIII DEDICATIO DISP.

tionibus, quas jam Tibi consecrare gessit animus, nihil se potius obviam tulit. Sunt hae quidem tenues, fateor, propeque exiles, atque haud scio, an satis dignae, quae Tanto Nomine prodeant insignitae. At enim siye aetate mea, quae paucis abhinc annis pueritiam excessit, siye verecundia, quam mea mihi tribuit natura, accidit, ut nihil admodum, quod majore, aut mole sese commendaret, aut dignitate, etiamsi maxime vellem, in lucem proferre queam. Verum Te, Illustrissime Comes, adeo ad liberalitatem, siye natura finxit, siye doctrina formavit, ut, his praesertim in rebus, non tam muneris praestantiam, quam donantis animum spectandum arbitreris. Ac profecto quid meo in Te animo potest magis piwm cogitari? Nam si omnes, qui unquam mihi obtigerunt divinitus, patroni suo essent ordine collocandi, quem Tibi, Domine Indulgentissime, non dicam anteferrem, sed compararem duntaxat, invenirem omnino neminem. Existerunt semper, et extant etiam nunc, mirifica Tuae in me clementiae argumenta. Ex quo enim aliquam ingenii significationem in me apparere animadvertisti, nihil Tibi, quod ad me sustentandum ornandumque pertineret, reliqui faciundum putasti. Testis est tantae Tuae liberalitatis illa ipsa, quae me protulit, Pomerania: Testis, quae me erudivit, Borussia: Testis, quae nunc me fovet, Saxonia: Testes denique parentes

mei

plevimus ex omnium primâ Vitembergensi a. 1743. cujus exemplar, cum reliquâ Ruhnkenii literata supellectile, servatur in Bibliotheca publica Lugduno-Batava.]

me; quos quidem, sermone ad benignitatem Tuam celebrandam dilapsos, citius vox ipsa, quam praedicandae materies, deficere videtur. Ac si vel nunquam ea, quae modo dixi, beneficia in me contulisses, esset tamen, quod has qualescumque commentationes Nominis inscribendas Tuo existimarem. Is enim est Podewilisiae Familiae splendor, ea amplitudo, ut, si alio potius, quam tanto nomine, gratiam scriptis meis conciliatum irem, omnem cum sensu rationem ejurasse viderer. Majora sunt, quibus domus Tua, et elucet quondam, et elucet in primis adhuc, ornamenta, quantum ut, non dicam mea, sed disertissimi cujusque, oratio illis par possit reperiri. Quid enim, Maecenas optime, fratre Tuo, natu maximo, orbis terrarum vidit sapientius? Quid fratre natu minore, rebus in bello fortiter animoseque gestis, clarius? Quid illo, qui sanguine vestro genitus, Hagae Comitum in summa luce versatur, ad res gerendas aptius? Quid Te denique, O! Decus et Praesidium meum, vel natura mitius, vel doctrina limatius, vel omni virtutum genere excellentius? Jam reliqua Tua eximiaque decora, cum satis per se lucere videantur, neque mea, quae nihil ferme, neque cujusquam alterius, quae hic parum valeret, indigent commendatione. Quid vero de praestanti Tua, planeque singulari eruditione commemorem? Quam quidem, cum tali in re et ipse aliquid mihi videor posse judicare, quam igitur saepe fui multumque adeo admiratus, ut cum plurimis Tui ordinis praeclare agi putarem, si vel minimam partem tam exquisitae scientiae essent unquam consecuti. Tu

DEDICATIO DISP.

*rexo, Sapientissime Comes, laetare tam egregio bo-
 no, quod primum domi vigiliis, deinde peregrinationi-
 bus, prudentissime institutis, Tibi peperisti. Omni-
 no, ut quisque peritissimus harum est rerum existima-
 tor, ita maxime cernit praedicatque, Te, quicquid
 Batavia habet eruditi nitoris, quicquid Gallia festivae
 urbanitatis, quicquid Britannia magnificentiae gravio-
 ris, et arcessivisse inde, et moribus junxisse Tuis.
 Pateret hic quidem laudum Tuarum campus, in quem
 excurrere eloquentia, si qua jam esset mea, seque
 ostentare superbius posset. Sed modestia ea, quae in
 Te est, vel maxime continetur. Neque tamen pos-
 sum, quin, quod mihi mirabile semper in Te visum
 est, jam ingenue prae me feram. Cum multa in Te
 sunt decora, Excellentissime Comes, eaque insignia
 apprime, tum illud non postremum, quod incredibili-
 lem operam literis, quas divinitus hausimus, imper-
 tis. Atque hoc mihi studium eo illustrius videtur,
 quo major excelsiorque res est, in qua Tibi versan-
 dum arbitraris. Hinc factum est profecto, ut, quic-
 quid literis sanctioribus, quicquid Historia Ecclesiasti-
 ca continetur, memorando posteris exemplo, nobili sis
 ingenio complexus. Sed ut, unde oratio mea digres-
 sa est, revocetur, Gallam Tibi Placidiam magno-
 pere cupio esse commendatam; cujus imaginem cum
 studiose, quoad ejus fieri potuit, adumbravi, nescio
 quomodo Blumenthaliae Tuae effigiem quadam ex parte
 a me sentio esse expressam. Nam illa indoles, illa
 pulchritudo, illa probitas, illa denique magnitudo ani-
 mi, quibus Augusta cunctos in sui admirationem per-
 tra-*

DE GALLA PLACIDIA AUGUSTA. LXXI

*traxit, illa omnia in Blumenthalia Tua, verissimo
sexus castioris ornamento, clarius exsplendescunt. Cum
hac igitur Tu, Florentissime Comes, feliciter aeta-
tem age, neque cum ea, nisi sero in coelum, unde
uterque vestrum trahit originem, redi. Dabam Vi-
temberg. d. xxiii. Dec. mdccxliii.*

DE GALIA FLACIDIA AUGUSTA. LXII

traxit, illa enim in blumensibus Tui, viximus
tunc eandem ornamento, citius exspectant. Cum
hoc igitur in Flacidianis Comes, Felicitate
tam age, magis curat, ut non in seculum, unde
recepti viximus in his viximus, vixit. Dicitur in
tempore, in vixit Dicitur magis.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...